

standen om, at man forcerer et våbenkapløb ved at stille et forsvar op, som er relateret til en ny udvikling, der desværre er kommet i gang efter den kolde krig, hvilket alle kun kan beklage.

Man må dog have lov til at forholde sig til de aktuelle og reelle farer, og jeg har egentlig ikke hørt ret mange herinde bestride, at der er en aktuel fare, idet man ikke ved, hvad de dér røvere kan finde på.

Hele spørgsmålet om, hvorvidt USA så vælger den rigtige sikkerhedsstrategi, vil jeg nu foretrække ikke bliver afgjort i det danske Folketing eller i SF, men i USA.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Til fru Mimi Jakobsen: Jeg beklager navneforvekslingen. Jeg skal gøre mig umage.

Men jeg vil bare gøre opmærksom på det forhold, at det faktisk er lykkedes via våbenaftalerne at få en verden med færre våben fra 1990 og frem til i dag. Det skyldtes, at verdens ledere opførte sig fornuftigt ved afslutningen af den kolde krig og nogle år derefter, og det synes jeg der er al mulig grund til at kvittere for.

Den diskussion, vi står med i dag, er, om den udvikling skal brydes i form af, at man igen skal indlede et våbenkapløb, og om man skal gøre det med henvisning til nogle slyngelstater, der ikke har den militære kapacitet til at være en trussel mod USA. Det er jo det, der er diskussionen. Jeg synes, det er et forkert svar på en forkert problemstilling, men det kan vi formentlig ikke mødes om.

Amerikanerne er jo også af den overbevisning, at jo flere private våben de har i deres hænder, jo større personlig sikkerhed har de i deres liv. Vi er tilfældigvis af den modsatte opfattelse: at våbenniveauet kan nå en højde, hvor det bliver en trussel, og det vil det her projekt efter vores opfattelse ende med.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Bare som foreløbig afslutning på dialogen her: Jeg synes, det er fint at kvittere for, at verdens ledere opførte sig fornuftigt og startede nedtrapningen af alt det her. Jeg beder så bare også om, at man bemærker, at en væsentlig part i den nedtrapning var USA, som faktisk havde overmagten, fordi et forarmet Sovjet jo ikke kunne blive ved med at leve op til det.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Ja, det bliver så den sidste bemærkning.

Jeg er altid betænkelig, når man laver en så utrolig ensidig fremstilling af verdens begivenheder, som jeg synes der kom her. Var det virkelig kun USA? Spillede Gorbatsjov ingen rolle i det her? Var det ikke modigt gjort af Sovjets sidste leder at gå ud her? Er han helt slettet af CD's historieskrivning? Spillede han ingen rolle? Spillede de europæiske lande ingen rolle?

Jeg tror da f.eks. også, at de europæiske lande, der på et tidspunkt sagde nej til atomoprustning, Danmark i 1980'erne, var med til at spille en rolle i forhold til det her. Det tror jeg faktisk.

Så jeg synes, der var mange, der opførte sig klogt på det tidspunkt, og det er også derfor, det er så stort et tilbageslag at iagttage en situation, hvor man intet lærte af historien, men starter en ny runde igen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil gerne sige tak til udenrigsministeren for redegørelsen i forbindelse med forespørgselsdebatten og sige tak til SF og Enhedslisten. Jeg synes, det er en fornuftig debat, der er rejst.

Selve det at rejse debatten er fornuftigt nok, men når det er sagt, må jeg så også sige, at Dansk Folkeparti bestemt ikke deler den kritik, den meget hårde kritik, der er rejst over for USA og USA's intentioner omkring etableringen af NMD-systemet, National Missile Defence-systemet. USA har igennem mange år sammen med NATO-landene, de øvrige NATO-lande, garanteret friheden og freden i vores del af verden, og det skal vi takke dem for og ikke kritisere dem i tide og utide.

Er der slyngelstater, der vil angribe USA, angribe lande, som vi normalt sympatiserer med, skal vi selvfølgelig ikke acceptere, at de slyngelstater får frit spil. På den baggrund kan Dansk Folkeparti ikke dele den meget kraftige kritik, som SF og Enhedslisten er fremkommet med her.

Vi må give USA lang snor i forsøget på at bevare deres sikkerhed, deres fred og deres beskyttelse mod de her banditstater, som givetvis kunne finde på at foretage et angreb, hvis det var.